

Zooals ik reeds vroeger heb vermeld, aanvaardt Oppenheim deze pathogenese niet. Volgens hem (zie zijn bekend „Lebrbuch der Nervenkrankheiten”) zijn traumatische neurosen een gevolg van psychisch en physisch trauma. Beide zouden inwerken op de hemisfeeren der groote hersenen en daar moleculaire veranderingen teweeg brengen in die gedeelten, die de zetel geacht kunnen worden van de hoogste psychische functies. Daarenboven neemt hij ook nog de mogelijkheid aan, dat fijne anatomische veranderingen aan de bloedvaten en zenuwvezelen mede een rol spelen.

De opvattingen van Strümpell meent hij, dat veroordeeld worden door het feit, dat het optreden van eene neurose na een trauma ook wordt gevonden bij personen, die absoluut geen rechten op schadeloosstelling of rente kunnen doen gelden. Meerdere neurologen verwerpen met hem op grond hiervan de theorie van Strümpell.

Mijns inziens berust hier dit gebrek aan overeenstemming op een misverstand.

Oppenheim beschouwt blijkbaar elke neurose als een traumatische, in welker aetiologie een trauma kan worden geërueerd; Strümpell echter beperkt zich meer en spreekt slechts van een traumatische neurose in die gevallen, waar de getroffene recht op uitkeering kan doen gelden, zooals tegenwoordig voor de meeste arbeiders 't geval is, wat, zooals boven is besproken, aanleiding moet geven tot het vormen van „Begehrunsvorstellugen” en een eigenaardig stempel op de neurose drukt.

Evenals bij eene psychose zoo hebben we ook bij de neurose aard en vorm der neurose scherp te onderscheiden van haren inhoud, Een traumatische neurose, heeft wat haar aard en vorm betreft niets specifiek wat haar doet verschillen van eene neurose, die niet traumatisch is; de inhoud echter vertoont bij een groot aantal iets typisch en karakteristieks door het sterke gevoel van insufficiëntie tot arbeiden en de begeerte een zoo groot mogelijke rente als schadeloosstelling te verkrijgen.

De vorm en aard van de neurose wordt dus bepaald door de aangeboren tot neurosen disponeerende constitutie van het individu, terwijl haar inhoud en verschijnselen worden bepaald door allerlei omstandigheden, waaronder de lijder verkeert.